

U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Marie Žiškové, JUDr. Romana Fialy, JUDr. Pavla Simona, Mgr. Víta Bičáka a Mgr. Ing. Radovana Havelce, rozhodl o návrhu Obvodního soudu pro Prahu 1 na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **Městským soudem v Praze**, a dalších účastníků sporu vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp. zn. 18 C 224/2017, o zaplacení 501 900 Kč s příslušenstvím: žalobce **Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně**, se sídlem T. G. Masaryka 5555, Zlín, žalovaný **Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy**, se sídlem Karmelitská 529/7, Praha,

t a k t o :

Návrh s e o d m í t á .

O d ů v o d n ě n í :

[1] Návrhem doručeným 17. 4. 2018 zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů (dále jen „zákon o některých kompetenčních sporech“), se Obvodní soud pro Prahu 1 (dále též „navrhovatel“) domáhal, aby zvláštní senát rozhodl spor o pravomoc podle § 1 odst. 1 písm. b) citovaného zákona. Spor vznikl mezi ním, jakožto soudem rozhodujícím v občanském soudním řízení, a Městským soudem v Praze, jakožto soudem rozhodujícím ve správním soudnictví, ve věci vedené u obvodního soudu pod sp. zn. 18 C 224/2017.

[2] Z předloženého spisu vyplynuly následující skutečnosti.

[3] Žalovaný rozhodl dne 31. 1. 2011 o poskytnutí dotace žalobci. Dne 26. 6. 2014 vydal žalovaný oznámení o pozastavení plateb, které bylo následně dne 7. 10. 2014 nahrazeno oznámením o nevyplacení části dotace. Ze zprávy o daňové kontrole ze dne 2. 12. 2014, prováděné u žalobce Finančním úřadem pro Zlínský kraj, vyplynulo, že z výdajů na dodávku počítačů v celkové výši 545 370 Kč jsou výdaje ve výši 501 900 Kč způsobilými výdaji. Žalovaný následně dne 31. 12. 2015 vydal oznámení o zrušení nevyplacení části dotace, zadrženou část dotace však nevyplatil, neboť trval na svém závěru o nezpůsobilosti dotčených výdajů.

[4] Žalobce podal dne 7. 3. 2016 u Městského soudu v Praze žalobu na ochranu před nezákonným zásahem, ve které se domáhal určení, že zásah žalovaného, spočívající v nevyplacení části dotace přiznané žalobci rozhodnutím o poskytnutí dotace, je nezákonný, a dále uložení zákazu žalovanému v nezákonném zásahu pokračovat.

[5] Městský soud v Praze žalobu usnesením ze dne 26. 10. 2017, čj. 8 A 40/2016-63, odmítl jako nepřipustnou dle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. V odůvodnění usnesení městský soud uvedl, že všechna oznámení, která by měla v duchu judikatury jak Nejvyššího správního, tak Ústavního soudu povahu rozhodnutí, byla zrušena a existuje tedy pouze stav, kdy žalobci nebyla poskytnuta dotace, na kterou má podle svého přesvědčení, opíraje se o rozhodnutí o poskytnutí dotace z 31. 1. 2011, nárok. Za tohoto stavu věci měl městský soud za to, že jedinou obranou žalobce proti takovému stavu by byla žaloba na plnění nevyplacené části dotace. Takovou žalobu však nelze uplatnit ve správním soudnictví, nemůže být nahrazena žalobou na ochranu před nezákonným zásahem. Městský soud proto konstatoval, že žaloba je dle § 85 s. ř. s. nepřipustná, neboť žalobce se mohl ochrany nebo nápravy domáhat jiným právním prostředkem a žalobu odmítl dle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Řízení o kasační stížnosti žalobce proti uvedenému usnesení bylo usnesením ze dne 4. 1. 2018, čj. 4 Afs 256/2017-33, zastaveno pro nezaplacení soudního poplatku.

[6] Žalobce podal dne 22. 12. 2017 návrh na zahájení řízení u Obvodního soudu pro Prahu 1, ve kterém se domáhal na žalovaném zaplacení částky 501 900 Kč s příslušenstvím z titulu zadržování vyplacení části dotace žalovaným. Obvodní soud dospěl závěru, že pro dané řízení je dána věcná pravomoc soudů rozhodujících ve správním soudnictví a podal proto návrh na zahájení řízení o kompetenčním sporu. V návrhu uvedl, že pro určení věcné příslušnosti je rozhodující právní režim poskytování dotací, tedy zda podléhá režimu veřejnoprávnímu nebo občanskoprávnímu. Odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2017, sp. zn. 9 Afs 168/2017, který se zabýval otázkou dočasného pozastavení plateb dotace. V tomto rozsudku soud dospěl k závěru, že v případě, že by šlo pouze o dočasné pozastavení a správce daně následně nezjistil pochybení na straně stěžovatelky, mohlo se skutečně jednat o nezákonný zásah z důvodu zadržování finančních prostředků, na které měla stěžovatelka nárok.

[7] Zvláštní senát se před rozhodováním ve věci samé zabýval podmínkami, za nichž vůbec může věc projednat a o ní rozhodnout.

[8] Z ustanovení § 1 odst. 1 zákona o některých kompetenčních sporech plyne, že stranami kladného nebo záporného kompetenčního sporu jsou buď soudy na straně jedné a orgány moci výkonné, územní, zájmové nebo profesní samosprávy na straně druhé, nebo soudy v občanském soudním řízení na straně jedné a soudy ve správním soudnictví na straně druhé. Podle odst. 2 téhož ustanovení je kompetenčním sporem spor, ve kterém si jedna strana osobuje pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků, o níž již druhá strana vydala pravomocné rozhodnutí (tj. pozitivní kompetenční spor). Kompetenčním sporem je též spor, ve kterém jeho strany popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků (tj. negativní kompetenční spor).

[9] Obvodní soud pro Prahu 1 označil ve svém návrhu jako druhou stranu negativního kompetenčního sporu Městský soud v Praze a navrhl, aby zvláštní senát rozhodl, že příslušný vydat rozhodnutí ve věci je soud ve správním soudnictví (městský soud) a současně aby zrušil usnesení Městského soudu v Praze ze dne 26. 10. 2017, čj. 8 A 40/2016-63.

[10] V nyní projednávané věci však městský soud nepopřel svou pravomoc k rozhodnutí sporu. Městský soud žalobu odmítl dle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. z důvodu nepřipustnosti s odkazem na § 85 s. ř. s., neboť se domníval, že pro žalobce existuje subsidiární prostředek ochrany. Městský soud tedy v podstatě deklaroval svou pravomoc k rozhodnutí o zásahové žalobě, v projednávané věci však dospěl k závěru, že z důvodu nenaplnění podmínky subsidiarity zásahové žaloby nejsou splněny podmínky pro projednání věci, a žaloba tedy není přípustná.

[11] Tento závěr je třeba odlišit od situace, kdy by městský soud vyslovil, že k projednání sporu nemá pravomoc, žalobu odmítl dle § 46 odst. 2 s. ř. s. a žalobce poučil o možnosti podat žalobu k soudu rozhodujícímu v občanském soudním řízení.

[12] Městský soud naopak poučil žalobce, že proti jeho rozhodnutí může podat kasační stížnost. V rámci řízení o tomto opravném prostředku pak mohla být přezkoumána zákonnost právního názoru městského soudu o nepřipustnosti žaloby z důvodu existence jiného právního prostředku ochrany.

[13] Vzhledem ke skutečnosti, že Městský soud v Praze neodmítl svou pravomoc k projednání věci, není projednávaná věc negativním kompetenčním sporem dle § 1 odst. 2 zákona o některých kompetenčních sporech. Návrh podaný zvláštnímu senátu je nyní předčasný. Má-li obvodní soud zato, že nemá pravomoc o podané žalobě rozhodnout, neboť se jedná o spor, který je povolán rozhodnout soud ve správním soudnictví, je na něm, aby řízení dle § 104b odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, zastavil a poučil žalobce o možnosti podat žalobu ve správním soudnictví.

[14] Zvláštní senát proto pro nesplnění podmínek řízení o kompetenčním sporu návrh odmítl, a to za přiměřeného použití podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 4 zákona o některých kompetenčních sporech.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 12. února 2019

JUDr. Michal Mazanec
předseda zvláštního senátu

